

niemand moge aarzelen, geneeskundige hulp in te roepen, ook niet bij besmettelijke ziekten. Blijven deze, uit vrees voor aangifte, onbehandeld, dan ontstaat er gevaar voor de natie.

DE „STAKING” TE REMSCHEID GEËINDIGD. — De „Ortskrankenkasse” heeft terstond het stelsel van artsen-ambtenaren opgeheven en de vrije artsenkeus ingevoerd. Pogingen om „strike-brekers” aan te werven zijn maar niet gedaan.

De „Ortskrankenkasse” te Keulen heeft nog een naweetje van den strijd van 1903 te verduren. Aan een destijds als „strike-breker” aangenomen arts was toen een minimum-salaris van 6000 Mk. toegezegd voor den tijd van 5 jaren. Toen de „Kasse” genoodzaakt was, de oude artsen weder aan te nemen, meende zij van de verplichting tot betaling van dit salaris af te zijn, maar de rechtbank heeft anders geoordeeld (*Zeitschr. f. ärztl. Fortbildung*).

NOG EENS HET MISBRUIK DER POLIKLINIEKEN TE LONDEN. — De Londensche hospitaalbesturen, die jarenlang doof zijn gebleven voor de klachten der medici, waar het gold de toelating van rijk en arm op hun poliklinieken, en met hun groote getallen van behandelde patiënten op het gemoed der weldadige burgerij trachtten te werken, hebben nu van de zijde dier burgerij een aansporing ontvangen, die wel een krachtige uitwerking moet hebben, daar het misnoegen der gevers hun allerminst te stade zou komen. De verdeelingscommissie van het Hospital Sunday Fund heeft aan alle hospitaalbesturen een motie toegezonden, behelzende, dat de toename der polikliniekbezoekers een belemmering is voor een degelijke behandeling en de kas der ziekenhuizen bezwaart. Zij verwacht vóór November van ieder der besturen voorstellen tot verhelping van het euvel (*Lancet*). PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE MAATSCHAPPIJ EN DE COMMISSIE VOOR DE INVALIDITEITS-VERZEKERING.

In dit *Tijdschrift*, Tweede Helft, n°. 9, 26 Aug. 1905, komt een ingezonden stuk voor van collega D. BROCX, waarin aan het Hoofdbestuur onzer Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst als een ernstige fout wordt verweten, dat de beide niet-leden der Maatschappij, die deel uitmaakten van de commissie over de verzekeringsquaestie niet tot de Algemeene Vergadering werden uitgenoodigd.

Is er een fout gemaakt en heeft de heer BROCX recht om het verwijt, dat door een der beide heeren is geuit, aan de deur van het Hoofdbestuur te leggen?

Te Maastricht waren in 1898, toen de eedsquaestie aan de orde was, twee verzekerings-deskundigen in de Algemeene Vergadering, te Breda ontbraken zij bij de bespreking van het rapport over de onderlinge verzekeringsbank. Handelde men een van beide malen verkeerd? Deze gevolgtrekking is niet noodzakelijk. De rol, welke de niet-geneeskundige leden in de commissie hebben gespeeld, en de vragen, welke op grond van het rapport in de Alge-

meene Vergadering moeten worden beantwoord, bepalen welke gedragslijn de beste is. Het kan zijn, dat de tegenwoordigheid der speciale deskundigen wenschelijk is voor nadere toelichting van sommige punten. Het kan ook zijn, dat de Algemeene Vergadering, die toch alleen voor de medische zijde bevoegd is, gemakkelijker buiten het niet-geneeskundig gebied blijft, als de niet-medici afwezig zijn. Wanneer de deskundigen hun advies zwart op wit, goed gemotiveerd hebben gegeven, dan bezit de vergadering wat zij verlangt. Nieuwe argumenten van in hun vak doorkneede speciale deskundigen zullen allicht de vergadering, die in die zijde van het onderwerp niet te huis is en toch beslissen moet, overrompelen.

Voor elk bijzonder geval moet dus de gedragslijn worden bepaald. Dat geschiedt het allerbest door de medische commissie-leden. Die weten of de aanwezigheid der andere leden ter Algemeene Vergadering voor de zaak wenschelijk is en door die leden gewenscht wordt. Een enkel woord aan een der hoofdbestuurders zal in dat geval — buiten het zeldzame geval, dat het Hoofdbestuur principieel anders staat — voldoende zijn om de uitnoodiging uit te lokken.

Het is het voorzichtigst in dergelijke gevallen het initiatief aan de commissie te laten. Een commissie, die op de uitnoodiging gesteld is, heeft geen enkele reden om het initiatief van het Hoofdbestuur af te wachten. M. STRAUB.

S A C C H A R I N E.

L. S.

Ondergeteekende zou het zeer op prijs stellen, indien hem van den kant zijner collegae inlichtingen gewerden omtrent den omvang, dien de kleinhandel in en de consumptie van saccharine in hun omgeving hebben verkregen.

Leiden, 23 Oct. 1905.

E. C. VAN LEERSUM.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Staatsbegrooting voor het dienstjaar 1906.

Bij hoofdstuk VI betreffende het *Departement van Marine* wordt bij art. 44, de post subsidiën ten behoeve van studenten in de geneeskunde en premieën aan artsen bij opleiding en benoeming tot officier van gezondheid bij de marine, verhoogd van f 20000.— op f 46000.—. De Minister zegt daaromtrent: In 1906 zullen wederom verscheidene officieren van gezondheid door verzoek om eervol ontslag, door pensionneering of om andere redenen den dienst verlaten en om het daardoor toegenomen incompleet bij het korps geleidelijk aan te vullen, is het noodig in 1906 aan een grooter aantal studenten in de geneeskunde de gelegenheid te openen zich voor opleiding tot officier van gezondheid 2de klasse te verbinden. In verband met den geringen toeloop is een wijziging in het reglement voor die opleiding gebracht, waardoor de voorwaarden gunstiger zijn gesteld en de premieën verhoogd worden. Vermits het gewenscht is het incompleet bij het korps officieren van gezondheid voor een gedeelte spoedig aan te vullen, zal, zoo mogelijk door benoeming van een drietal artsen, daarin worden voorzien.